

Enhed Resume af anordning om ikrafttræden af lov om ændring af lov om Det Centrale Personregister (CPR-loven)

Sagsbehandler

Koordineret med 1. Indledning

Sagsnr. Ved kgl. anordning nr. 1198 af 29. november 2006 er lov om Det Centrale Personregister (CPR-loven) sat i kraft for Grønland med virkning fra den 1. januar 2007.
2014 - 14466

Doknr. CPR-loven er efterfølgende ændret flere gange. For så vidt angår ændringer af CPR-loven i perioden fra den 1. januar 2007 og frem til vedtagelsen af lov nr. 545 af 29. april 2015 henvises til Beslutningsforslag FM 2015/79, forårssamlingen 2015.
224603

Dato
14-04-2015

Ved dette udkast til ændringsanordning sættes lov nr. xx af xx april 2015 om ændring af CPR-loven (Særlig adressebeskyttelse til personer, som udsættes for trusler mod deres person i forbindelse med æresrelaterede eller samlivsrelaterede konflikter m.v.) delvist i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger. Se nærmere under punkt 2.

2. Væsentlige ændringer i forhold til den for Grønland gældende retstilstand

Det bestemmes, at kommunalbestyrelsen i en borgers bopælskommune efter skriftlig meddelelse herom fra politiet skal registrere en person, som udsættes for trusler mod vedkommendes person i forbindelse med æresrelaterede eller samlivsrelaterede konflikter, som værende uden fast bopæl i kommunen, uanset at vedkommende har en bopæl eller et fast opholdssted, hvor denne efter de almindelige bestemmelser om bopælsregistrering i CPR-lovens § 6, stk. 1 og 2, skulle være registreret med bopæl i CPR.

Registreringen af den pågældende som værende uden fast bopæl i CPR indebærer, at den pågældendes faktiske bopæl eller faste opholdssted ikke fremgår af CPR og derved ikke videregives til andre offentlige myndigheder, der aftager oplysninger om adresser fra CPR. Den pågældende borgers kommunetilknytning vil fremgå af CPR svarende til, hvad der gælder for alle andre personer, som er registreret uden fast bopæl i CPR. Personer med den særlige adressebeskyttelse registreres i CPR på en nærmere angivet høj vejkode.

Det er politiet, der beslutter at iværksætte særlig adressebeskyttelse for en borger, som må anses for omfattet af bestemmelsen. Det er således politiet, der i det enkelte tilfælde konkret vurderer, om særlig adressebeskyttelse kan komme på tale, og en borger, som udsættes for trusler mod sin person i forbindelse med æresrelaterede

eller samlivsrelaterede konflikter, skal således rette henvendelse til politiet med henblik på stillingtagen til, om særlig adressebeskyttelse kan iværksættes¹.

Det er en forudsætning, at initiativet iværksættes i forbindelse med en flytning. Den bedste beskyttelse opnås i almindelighed, hvis den særlige adressebeskyttelse iværksættes i forbindelse med en flytning til en anden kommune, men beskyttelsen kan også iværksættes i forbindelse med en flytning til en anden adresse inden for kommunen. Den særlige adressebeskyttelse skal – for at yde en reel beskyttelse – kombineres med den almindelige navne- og adressebeskyttelse i medfør af CPR-lovens § 28, stk. 1, som i særlige tilfælde kan tildeles for længere tid end ét år.²

Politiet skal i forbindelse med meddelelsen til kommunalbestyrelsen i bopælskommunen om beskyttelsens iværksættelse give kommunalbestyrelsen oplysning om borgerens faktiske bopæl eller faste opholdssted. Det anbefales, at meddelelsen herom gives til det særlige team, som kommunalbestyrelsen kan beslutte at udpege til at håndtere sådanne sager eller – hvis et sådant team ikke findes – til kommunens borgerservicechef eller en anden tilsvarende ledende medarbejder i kommunens forvaltning.

Bestemmelsen regulerer ikke, hvordan oplysning om borgerens faktiske adresse skal håndteres af myndighederne, herunder den pågældendes borgers bopælskommune.

For at sikre, at beskyttelsen bliver effektiv, er det væsentligt, at kommunalbestyrelsen i bopælskommunen drager omsorg for, at borgerens faktiske adresse kommer så få kommunalt ansatte til kendskab som muligt. En effektiv beskyttelse af den faktiske adresse forudsætter bl.a., at kommunalbestyrelsen drager omsorg for, at oplysning om borgerens faktiske adresse ikke fremgår af it-systemer, som mange brugere har adgang til.

Kendskab til borgerens faktiske adresse kan være nødvendigt i forbindelse med en afgørelse, som kommunalbestyrelsen skal træffe, f.eks. en afgørelse om, hvorvidt borgeren er berettiget til en bestemt ydelse. Det kan også være nødvendigt i forbindelse med, at eventuelle børn er optaget i kommunale daginstitutioner. Der kan endvidere være tale om, at bestemte kommunale foranstaltninger kun kan komme på tale, hvis kommunen har kendskab til og adgang til borgerens faktiske adresse, f.eks. hvis kommunen skal iværksætte særlige handicapforanstaltninger i hjemmet eller foretage hjemmebesøg i forbindelse med sundhedspleje.

Kommunalbestyrelsen bør derfor forholde sig til og eventuelt fastsætte nærmere retningslinjer for, hvorledes sådant nødvendigt adresseskendskab håndteres i kommunen, ligesom kommunen skal inddrage at en person er under den særlige adressebeskyttelse ved en stillingtagen til eventuel udlevering af adressen.³

Der fastsættes i bestemmelsen herudover regler for sagsbehandlingen ved en eventuel flytning inden for kommunen og til en anden kommune efter iværksættelse af den særlige adressebeskyttelse, samt regler for partshøring og registrering i CPR af børn, for hvem der ikke er iværksat særlig adressebeskyttelse efter bestemmelsens 1. pkt., men som skal bo sammen med en forælder omfattet af 1. pkt. Endelig er en ophævelse af den særlige beskyttelse reguleret i bestemmelsen.

¹ Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.3.1. i lovforslag L 145 vedr. lov nr. 545 af 29. april 2015 om ændring af CPR-loven.

² Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.3.2. i lovforslag L 145 vedr. lov nr. 545 af 29. april 2015 om ændring af CPR-loven.

³ Der henvises de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.3.3. i lovforslag L 145 vedr. lov nr. 545 af 29. april 2015 om ændring af CPR-loven.

Registrerer kommunalbestyrelsen en person som værende uden fast bopæl efter § 6, stk. 6, 1. pkt., træffes der ikke en afgørelse i medfør af CPR-lovgivningen, og der kan derfor ikke klages herover i medfør af CPR-lovens § 56. Baggrunden herfor er, at når kommunerne indsætter oplysninger i CPR på grundlag af indberetninger fra andre myndigheder, træffes der ikke en afgørelse i medfør af CPR-lovgivningen. En afgørelse om at iværksætte eller ophæve den særlige adressebeskyttelse truffet af politiet vil derimod kunne påklages til Rigspolitiet.

Registreres et barn som værende uden fast bopæl efter bestemmelsens 6. pkt., træffes der en afgørelse efter CPR-loven, som kan påklages i medfør af CPR-lovens § 56.

4. Ikrafttræden m.v.

Det foreslås, at anordningen træder i kraft den 1. januar 2016 samtidigt med den forventede ikrafttræden af det udkast til ændringsanordning, der behandles under beslutningsforslag FM2015/79.